

NAŠE VESNICE

Svěradice

č. 94

Vážení spoluobčané,

nevím, jak jinak toto srpnové číslo začít, aby to nebylo každý rok stejné, ale jinak to asi nevymyslím: „Máme před sebou opět naši tradiční Bartolomějskou pouť.“ Jednoduše řečeno, je před námi opět svěradická pouť, která je, když to porovnáám s obcemi v našem regionu, určitě největší a nejslavnější. Prožijte ji každý podle svých představ, a pokud to bude možné, hlavně v klidu a v rodinné pohodě.

Prázdninové měsíce přinesly velká vedra a zejména v první polovině srpna přímo tropické teploty, které vysušovaly nejen nás, ale zejména pole, louky, zahrady a vlastně veškeré pozemky. K tomu se přidalo i několik horkých nocí, kdy teplota neklesla pod 20 °C a nedalo se spát ani při otevřených oknech. V těchto dnech přišly vhod zejména zahradní bazény, jež byly v plném provozu, a ti, kteří je nevlastní, využívali různé zahradní i koupelňové sprchy či zvolili různá koupaliště v okolí. Co musím ocenit, je to, že v tomto teplotně nadnormálním období nedošlo v zásobování vodou ke krizové situaci a zásoby vody neklesly ke kritické hranici. To nasvědčuje tomu, že jsme se naučili s vodou hospodařit a zbytečně s ní neplýtváme. A to je velice radostné a pozitivní zjištění. Vzhledem k tomu, že vody neustále ubývá, je třeba jí věnovat neustálou pozornost, často si to uvědomíme, až když nám schází. Co však letošní počasí provedlo s místními vodními

Z OBSAHU

DĚTSKÝ DEN – ROZLOUČENÍ SE ŠKOLNÍM ROKEM str. 5

VÝMLAT NA ZKOUŠKU str. 10

GDPR – DALŠÍ BYROKRATICKÁ ZÁTĚŽ PRO OBCE str. 13

nádržemi, můžete vidět na fotografiích Stašina a Rybníčku, kde je úbytek vody nejvíce viditelný. Do těchto vodních ploch už delší dobu žádná voda nepřitéká a jejich současný stav je hluboko pod normálem a všechno nasvědčuje tomu, že to ještě nemusí být konečná. Největší obavy z neustále se zhoršující situace mají určitě rybáři, kteří investovali do násad, a při podzimních výloveh to pak může mít pro ně doslova katastrofální dopad.

Dnešní vydání je poslední před komunálními volbami, a proto je určitě příhodná doba připomenout si některé větší akce, které se podařilo v tomto volebním období zrealizovat.

V několika etapách jsme zrekonstruovali mateřskou školu a v současnosti je vše připraveno pro chystané budoucí zateplení budovy a pořízení nového nízkoemisního vytápění. Velmi důležité je, že se nám podařilo dotáhnout do konce dlouhodobě plánovanou rekonstrukci hráze a odbahnění Mlýnského rybníka, a nebylo to vůbec jednoduché. Nejprve vyřídit stavební povolení a následně sehnat potřebné finance. Pokračovala také rekonstrukce části místní komunikace Svěradice – Komušín v našem katastrálním území. V září by měla proběhnout poslední etapa s tím, že oprava zbývající části v katastrálním území Komušín by se dle příslibu současného vedení města Horáždovice mohla uskutečnit v nejbližších letech. Začátkem minulého roku se podařilo zrekonstruovat kuchyni a WC v místní hospodě a ve druhé polovině roku pak vedle fotbalového areálu vyrostlo nové multifunkční hřiště. Větší finanční obnos jsme investovali i do našeho kulturního domu nákupem nových židlí a stolů. Nesmíme také zapomenout na odkup nemovitosti č. p. 47, která se stala součástí obecního majetku a bude postupně rekonstruována. Toto vše jsme zvládli díky tomu, že jsme dosáhli na dotace ve výši přesahující částku **5 milionů Kč**. Porovnáme-li to s obdobím 2010 – 2014, kdy dotace činily necelých **3,5 mil. Kč**, podařilo se nám **30%** navýšení, a to ještě v této sumě

nejsou započteny peníze, které obdržíme do konce tohoto roku. Na náš bankovní účet by ještě měly doputovat finance z Ministerstva pro místní rozvoj, a to na rozšíření dětského hřiště v MŠ a již zmíněnou rekonstrukci komunikace na Komušín (souhrnně to dělá 425 411 Kč). Dále obdržíme ze SFŽP 182 326 Kč na nový vrt, který je již fyzicky dokončen a čeká se jen na celkové vyřízení po stránce administrativní. Tím pádem dotace v tomto období narostou na rekordní částku převyšující **5 600 000 Kč**. Sehnat pro vesnici naší velikosti takové množství finančních prostředků není jednoduché, ale za dobu, co vykonávám funkci starosty, jsem poznal několik skvělých lidí z různých firem, které jsou ve svém oboru profesionálové, a spolupracovat s nimi se vyplatilo. A to jsem ještě nezapočítal pravděpodobnou dotaci na kompostéry, o které se bude rozhodovat až v závěru tohoto roku, a pokud vím, i tam je vše na dobré cestě.

V této souvislosti je mojí povinností poděkovat za skvěle odvedenou práci našim zastupitelům, kteří se po celé 4 roky snažili pracovat pro obec svědomitě a zodpovědně, tak jak jim to ukládá slib zastupitele, který na začátku období podepsali. A to jsme prakticky poslední rok po úmrtí Ing. arch. Straňáka a Bohuslava Brože a zdravotních problémech Míry Chaloupky pracovali pouze v šesti lidech. Poděkování patří i pracovitě účetní Jindřišce Dolákové a samozřejmě i její předchůdkyni Jindřišce Kalabzové. Na tomto místě musím však především vyzdvihnout práci místostarosty Jardy Korbel, který kromě toho, že svoji funkci vykonává opravdu příkladně, se podílí obrovskou měrou manuálně na spouště oprav i rekonstrukcí. Je to prostě člověk na svém místě, a jestliže se říká, že „každý je nahraditelný“, tak v případě Jardy to moc neplatí.

Jistě jste si všimli, že z naší návsi zmizela májka, kterou jsme jako každý rok zlikvidovali před blížící se poutí, aby byla v této části zajištěna bezpečnost. Rovněž byla provedena oprava všech laviček v katastru obce a na všech je čerstvý nátěr. K vylepšení vzhledu naší obce určitě přispělo i to, že v budově bývalé prodejny CATRIN byla instalována nová okna a vchodové dveře. Postupem času dojde určitě i na fasádu a současně budou probíhat i vnitřní opravy omítek a celého interiéru. Závěrem mně dovoluňte pozvat Vás na bohatý poutňový program, který je podrobně uveden uvnitř tohoto čísla.

Vzhledem k tomu, že nové zastupitelstvo obce nečeká žádný odpočinek, ale naopak těžká práce a zodpovědnost, připomeňme si citát, který kdysi pronesl známý anglický humoristický spisovatel Jerome Klapka Jerome, ale který bychom v praxi asi moc dodržovat neměli: „Práce mě přímo fascinuje. Celé hodiny se vydržím dívat, jak někdo pracuje.“

Práce si važte a hlavně si užívejte první podzimní dny.

Václav Dušek – starosta

OBSAH

strana 1	Úvodní slovo starosty
strana 3	Obsah + společenská rubrika
strana 4	Zajímavosti, události...
strana 5	Dětský den, oslavy SDH v Malém Boru
strana 6	Rozhovor s J. Kopáčkem
strana 9	Fotbalový klub
strana 10	Výmlat na zkoušku
strana 11	ČEZ Distribuce
strana 12	Stalo se
strana 13	GDPR
strana 14	Pozvánka na nejbližší akce
strana 15	Informace z obce
strana 16	Kulturní a sportovní akce

Společenská rubrika

Září 2018:

<i>KANDR Václav</i>	4. září	85 let
<i>ŠULCOVÁ Marie</i>	6. září	71 let
<i>SMITKOVÁ Marie</i>	8. září	81 let
<i>HOKR Josef</i>	12. září	68 let
<i>JIŘINCOVÁ Hana</i>	13. září	72 let
<i>HAUSNEROVÁ Ludmila</i>	17. září	76 let
<i>VĚTROVEC Václav</i>	17. září	76 let
<i>TICHÁ Božena</i>	19. září	61 let
<i>FOREJTOVÁ Miroslava</i>	20. září	82 let
<i>VYTISKOVÁ Vlasta</i>	22. září	63 let
<i>ZDEŇKOVÁ Václava</i>	27. září	74 let

Říjen 2018:

<i>ŠIMÁNEK František</i>	2. října	68 let
<i>BLÁHA Miroslav</i>	11. října	71 let
<i>MLÁDEK Jaroslav</i>	12. října	65 let
<i>VLČKOVÁ Jiřina</i>	14. října	62 let
<i>BREJCHOVÁ Božena</i>	23. října	90 let
<i>FIŠEROVÁ Blanka</i>	26. října	62 let

Pracovní doba obecního úřadu

PONDĚLÍ	07.00–14.00	17.00–18.00
ÚTERÝ	07.00–15.00	
STŘEDA	07.00–16.00	
ČTVRTEK	07.00–15.00	
PÁTEK	07.00–14.00	

Úřední hodiny pro veřejnost:

PONDĚLÍ	07.00–13.00	17.00–18.00
ÚTERÝ–PÁTEK	07.00–14.00	

ZAJÍMAVOSTI, UDÁLOSTI, STŘÍPKY...

Školáci už si užívají poslední dny prázdnin

a jsou určitě bohatší o spoustu nových zážitků. Teplé počasí jim poskytlo nespočet možností ke koupání a vodním radovánkám. Před námi je ještě Bartolomějská pouť s bohatým programem a po pouti už děti i jejich rodiče čekají přípravy na školu. Obec využila letních měsíců k rekonstrukci budovy mateřské školy a rozšíření dětského hřiště. Na zahradě se objevil nový vláček s vagónkem, pískoviště, koš na basketbal a autíčko, a tak se děti mají jistě na co těšit. Budova školy se dočkala poslední etapy výměny oken, plastovými okny byly nahrazeny i lufery kolem schodiště a pořízeny byly i nové vchodové dveře.

Nařízením Plzeňského kraje je zakázáno v lese a v okolí skladů sena a slámy rozdělávání ohňů, kouření, používání pyrotechnických výrobků, odhazování hořících předmětů, nesmí se spotřebovávat voda ze zdroje pro hašení požárů k jiným účelům, je zakázána jízda motorovými vozidly ve volné přírodě mimo pozemní komunikace i vypouštění létajících lampionů.

Nedostatek vláhy se podepsal i na třech tůních. Ta prostřední je bez vody dlouhodobě, letos voda zmizela i z té horní a největší spodní tůňka je zarostlá a také téměř vyschlá. Růžové a bílé lekníny, které zde každý rok kvetly, zmizely úplně (viz foto).

UPOZORNĚNÍ

Upozorňujeme občany, že vodné je splatné nejpozději do 30. září, a žádáme o dodržení tohoto termínu.

Vodné můžete uhradit hotově v kanceláři obecního úřadu nebo převodem na účet.

Ve dnech 5. a 6. října se konají volby do zastupitelstva obce. Zaregistrovány byly kandidátní listiny dvanácti nezávislých kandidátů, ze kterých si zvolíme devět nových zastupitelů.

Svoz velkoobjemového a nebezpečného odpadu se v naší obci uskuteční v sobotu 13. října v 8.00 hodin, po dohodě je možné odpad za obecní úřad přivážet již v pátek. Do nebezpečného odpadu patří zbytky barev, lepidla, rozpouštědla, oleje, pesticidy, léky a ostatní domácí chemikálie, do velkoobjemového odpadu pak starý nábytek, linolea apod. Vyřazené elektrospotřebiče z domácnosti můžete po celý rok odevzdávat do stodoly za obecním úřadem, kde je zřízeno místo zpětného odběru, popř. drobná elektrozařízení vhazovat do kontejneru.

Posvícenskou zábavu pořádá letos hospoda U Turků dne 20. 10. 2018, zahraje skupina ANČA BAND.

Obec hledá muže na sekání trávy křovinořezem. Jedná se o občasnou práci dle potřeb obce s nástupem 1. 4. 2019.

SPOLKY V OBCI

DĚTSKÝ DEN – rozloučení se školním rokem

Nová doba si žádá nové věci. A proto v tomto duchu začal v naší obci před časem pracovat spolek Pacienti. Již podruhé jeho členové připravili na zdejší hřišti oslavu dětského dne a zároveň rozloučení se starým školním rokem.

Pod názvem Velký pirátský den to po náročné týdenní přípravě 30. 6. 2018 ve 14.00 hodin všechno začalo a mohlo se vyplout vstříc dobrodružstvím

i za dávno zapomenutým pokladem. Na trávníku zakotvila velká pirátská loď Pacoška a z ní vystoupila horda pirátů. Kolem byly připraveny nejrůznější atrakce, jako například vodní fotbalové hřiště, malé nafukovací lodičky, skákací hrad, průlezk, skluzavky a mnoho dalších věcí. Pro přítomné děti byly zorganizovány nejrůznější soutěže – ať již na suchu, nebo ve vodě. Když se všichni náležitě vyřádili, dostali za své snažení slíbený poklad, sladkou odměnu a řádné občerstvení na obnovu ztracených sil. Dále byla připravena velká tombola s hodnotnými cenami

a občerstvení pro dospělé doprovod a přítomné diváky. Ti si pak mohli večer posedět a zatančovat za doprovodu skupiny Nektar Boys pod vedením všem dobře známého Jirky Kučery.

Celý den se skvěle vydařil, ať již to bylo dáno krásnými

pirátskými kostýmy pořadatelů, atrakcemi, velkou pomocí sponzorů, nebo jen pěkným počasím. Děti i dospělých se sešlo hodně a všichni si jej náležitě užili. Proto za to všechno patří spolku Pacienti, jehož členové vše připravovali ve svém volném čase, velký dík. Za sebe i ostatní doufám, že budou ve své činnosti i nadále pokračovat.

Blanka Vlčková

Oslavy 130. výročí založení sboru dobrovolných hasičů MALÝ BOR

Naši hasiči SDH Svěradice byli pozváni na oslavy 130. výročí založení sboru dobrovolných hasičů SDH Malý Bor, které se konaly v sobotu dne 7. července 2018 od 12.00 hodin.

Z našeho sboru tam byli reprezentovat zástupce velitele František Marc, preventista Pavel Klas a člen sboru Martin Bláha. Tito členové se zúčastnili slavnostního pochodu s vlastním historickým praporem z 11. 6. 1933, ještě ručně vyšíváným, který tenkrát dostal náš sbor hasičů Svěradice.

Úvod programu se skládal z položení věnců k pomníku padlých, mše svaté,

požehnání praporů, rozvěšení praporů a odchodu v pochodovém tvaru do prostor konání oslav. Následovaly ukázky požárních útoku družstev mladých hasičů, ukázka požárního útoku historické ruční stříkačky a zahájení soutěže v netradičním požárním útoku – „Srandamače“.

Dále zde vystoupil divadelní soubor Tyjatr Horažďovice. Program uzavírala

volná zábava při muzice – k tanci a poslechu hrála kapela Otavanka.

Naším členům sboru se tam líbilo a dozvěděli se také, že po SDH Zavlekov máme druhý nejstarší prapor v tomto sdružení.

Celý náš výbor a členové SDH Svěradice touto cestou děkují členům Františku Marcovi, Pavlu Klasovi a Martinovi Bláhovi za vzornou reprezentaci naší obce Svěradice a dále zasílá poděkování SDH Malý Bor a starostovi SDH Malý Bor Albertu Jírovi za to, že nás na tuto akci pozvali a slavnostně přivítali.

Za SDH Svěradice děkuje starosta sboru Míra Chaloupka.

Míroslav Chaloupka – starosta SDH Svěradice

ROZHOVOR

Politický vězeň, skaut, muž velkého srdce

Rozhovor s panem Jaroslavem Kopáčkem z Horažďovic – 1. část

Není to ani měsíc, co se mi náhodou dostalo do rukou červencové číslo strakonického měsíčníku Maxim, kde byl poměrně dlouhý rozhovor s horažďovickým občanem Jaroslavem Kopáčkem na téma 2. světová válka na Horažďovicku a období po roce 1948. Článek mě zaujal, protože pana Kopáčka osobně znám jako velmi čínorodého a hlavně radost šířícího člověka, ochotného vždy každému pomoci. Navíc měl ve Svěradicích bratra Karla, což byl manžel paní Anny Kopáčkové. Chtěla jsem se dovědět nějaké další podrobnosti z jeho života. Snad se nebudete při jeho vyprávění nudit. Panu Kopáčkovi už několik let musím tykat a nejsem sama, kdo mu říká Jaroušku.

horažďovičtí skauti přišli gratulovat k 88 letům věku a k 72 letům ve skautu. Dostal jsem gratulační list s mojí fotografií a hezkým povídáním a s pozváním na schůzku skautů, aby se mi mohli všichni na zadní stranu podepsat. To víš, že jsem tam ještě nedošel.

■ A Jaroušku teď mi řekni, kdy jsi se ženil a kdy jsi se se svojí ženou seznámil?

No, s tím ženěním ještě počkej, vždyť jsem měl mezitím 6 let kriminálu. Bylo po roce 1948, pracoval jsem ve zbrojovce. A my skautiči jsme „bojovali“ proti režimu. Měli jsme protistátní skupinu a vazby na podobné skupiny v celé republice. Vedoucí naší skupiny byl Stanislav Pech

■ Tak Jaroušku, začneme pěkně od počátku...

Narodil jsem se ve Střelských Hošticích v roce 1929. Rodiče měli malé hospodářství, 6 ha polí, z toho 3 ha propachtované. Vždycky jsme měli 4 krávy. S těmi se tenkrát i tahalo. Měl jsem tři sourozence. Karla, ten se narodil v roce 1936, (oženil se s Annou Štěchovou ze Svěradic) a dvě sestry. Lidku (r. 1934), ta je ještě naživu, a Marušku (r. 1938). V Kozlově jsem se vyučil řemeslo kovář-podkovář. Vyrobit jsem pro tatínka ještě jeden vůz, už takový ten modernější, aby se nemuselo spoléhat než na ten jeden. Řemeslo jsem dělat u otce nemohl, bylo po roce 1948 a pro živnostníky těžká doba. Nastoupil jsem do strakonické zbrojovky, kde jsem se hodně naučil a mohl si udělat i svářečský průkaz. Potom jsem převážně svařoval rámy k motorkám, které se ve Zbrojovce také, kromě zbraní, vyráběly.

Do skautu jsem vstoupil hned po jeho založení v roce 1938. Ale sotva jsme začali, přišel 15. březen 1939 a Hitler skauting zakázal. V roce 1945, když přišli Američani, jsme se zase hned začali scházet. Neměli jsme žádné stejno-kroje, ale američtí vojáci nás vybavili khaki mundúry. To jsme byli fešáci. V loňském roce při mých narozeninách mi

z Hoštic. Skauting komunisté také zakázali, ale my jsme tajně fungovali dál. A že jsme byli organizovaní a měli jsme zbraně, to už bylo považováno za trestnou činnost a bylo to velmi nebezpečné.

■ A vy jste je opravdu měli nebo to na vás nastrčili?

Měli, protože jsme dělali ve zbrojovce a tam se vyráběly zbraně, převážně pistole ráže 6/35 a 7/65. Říkalo se, že to brzo praskne, tak jsme se chtěli cvičit ve střelení. Ti kluci, co přímo pracovali na jejich výrobě, pronášeli přes vrátnici jednotlivé díly. Míra Varous z Lázu u Radomyšle měl pistoli sestavenou raz dva. Ještě musím vzpomenout, jak jsme ještě před rokem, než nás zavřeli, chtěli se dvěma kamarády utéct do Bavorska. Vydali jsme se autobusem do Práší. Tam jsme vystupovali jeden po druhém a každý jsme šli na jinou stranu, abychom nebyli nápadní. Stejně jsme asi nápadní byli, protože i tam byli donašeči, kteří sledovali počet lidí, který přijíždí, a hlavně hlásili, když se jednalo o člověka neznámého.

Bylo to v březnu, v Horažďovicích bylo pěkné jarní počasí a tady chroupal pod koly autobusu sníh a pěkně mrzlo.

ROZHOVOR

S tím jsme vůbec nepočítali. Vyjeli jsme si jen tak nalehko, v sáčku. Mapu jsme měli a mysleli jsme si, že když si to podle ní namíříme, že budeme za chvíli za hranicemi. To jsme se přepočítali. Pohybovali jsme se „v pásmu“, samozřejmě že jsme bloudili, protože nikde nebyly žádné směrovky. A co bylo nejhorší, to byla ta hrozná zima a strašné množství sněhu. Nikde žádná cesta, jen sníh a sníh, do kterého jsme se každým krokem zabořovali až pod paže. Byli jsme promrzlí na kost, pot od námahy na nás namrzal, byla to strašná noc.

Bloudili jsme celou noc, protože jsme ztratili směr. Když se začalo rozednívat, uviděli jsme nedaleko chalupy, zardovali jsme se, že jsme už v Bavorsku. Když jsme ale přišli blíž, zjistili jsme, že jsme ve Volarech. Štěstí bylo, že jsme si vzali ve zbrojovce den dovolené, aby nás hned druhý den nikdo nehledal. A další štěstí bylo, že první ranní vlak motoráček, který odjížděl směrem na Strakonice, se teprve připravoval ve stanici k odjezdu. Byl to vlak se dvěma vagony. První byl ten motorák normálně se sedadly a ve druhém vagonu byla kamínka a v nich se topilo. My jsme se tam přihnali, už všichni pohromadě. Průvodčí povídal: „Vy jste tady nějak brzy.“ My na to, že musíme být dneska ve zbrojovce. Občanky jsme měli, tak jsme se už moc nebáli. Nabídli jsme se, že můžeme s tím topením pomoci, a průvodčí byl rád. Tak jsem rozdělal a přikládal. Kamínka za chvíli pěkně hřála a my promrzlí a zkrěhlí na kost jsme se konečně mohli ohřát a usušit.

Všechno dopadlo dobře, Bavorsko jsme museli oželet, ale na tu hrůzostrašnou noc do smrti nezapomenu. Bylo mi tenkrát devatenáct let. Nikdo se to nedozvěděl a život šel dál.

Pokračovali jsme v protistátních akcích, což bylo kromě rozhazování letáků ve strakonickém rajonu i rozesílání balíčků s jednotlivými díly pušek na konkrétní adresy členů dalších podobných skupin, jako byla naše, prostřednictvím pošty. Pak se ve zbrojovce provalilo, že se ztrácejí díly na zbraně.

Jak přišli na nás, to je dneska těžko říct. Zkrátka, když došlo k samotnému zatýkání, měl jsem zrovna odpolední směnu. Ráno jsme byli s tatínkem v lese pro větve z výřezu. Ten se potom zpracovával doma na dřevo a otýpky. Když jsem přišel odpoledne do práce, nic jsem nevěděl, co se tam ráno odehrávalo, ale bylo divné, že se kamarádi kolem mě chovali nějak jinak než obvykle. Myslel jsem si, že se mi to třeba jen zdá. Nevěděl jsem ani, že u nás v Hošticích už zatkli Standu Pecha. O celé pravdě jsem se dověděl až od mého přímého spolupracovníka, který mně připravoval díly na sváření. Ten mi řekl, že se tady dopoledne

zatýkalo a že mě hledali. Na nic jsem nečekal, běžel jsem do šatny, převlékl jsem se do civilu a ještě jsem se stihl zařadit mezi odcházející směnu. Jako by nic jsem si „píchl“ odchod a upaloval jsem domů. Ale stejně jsem daleko neutekl, protože za chvíli u nás zastavilo auto a ptali se tatínka, kde jsem. Přijeli k nám tři estébáci a s úplnou rozkoší prohledávali chalupu. Hledali ty zbraně. Já jsem je uložil k babičce do skříně, ale tu také prohledali.

Žádný odpor jsem nekladl, protože by mě bývali normálně odstřelili. Odvezli mě k výslechu do Strakonic. Vedle byla hned věznice se dvěma „katry“. Na začátku nás estébáci šacovali, všechno se vyndávalo z kapes a nakonec nás ještě jeden „přešacoval“ zvenku odshora dolů. Já jsem měl velkou starost, protože jsem měl v náprsní tašce podací lístky od balíčků se zbraněmi. To by se jim bývalo hodilo. Přemýšlel jsem, co budu dělat, ale na nic jsem nepřišel. Už jsem měl jít na řadu k prohlídce, a najednou zazvonil telefon. Estébák to zvedl a asi to bylo něco naléhavého,

Skauting komunisté také zakázali, ale my jsme tajně fungovali dál. A že jsme byli organizovaní a měli jsme zbraně, to už bylo považováno za trestnou činnost a bylo to velmi nebezpečné.

protože řekl: „Jedeme hned. Šoupli ho do cely.“ Druhý řekl: „Máš všechno vyndáno z kapes?“ Já na to: „Mám.“ Už mě vůbec – jako jediného – nešacoval a šoupl mě do cely. Jakmile jsem zůstal sám, okamžitě jsem vyndal lístky z peněženky, strčil jsem je do pusy, rozžvýkal jsem je na úplnou kaši a pak jsem je vyplivl do tureckého záchodu. To jsem si oddychl, že ti adresáti nebudou prozrazeni. Když jsem tohle potom vyprávěl jednomu spoluvězni, knězi, říkal, že je to zásah Boží prozřetelnosti.

Ve Strakonících jsem byl půl roku. Velitel věznice se chystal do důchodu, takže nás trochu šetřil. Měli jsme být izolováni po jednom, ale on nás nechal po dvou na cele. I na společnou umývárnu nás pustil hromadně, ale museli jsme být zticha. Samozřejmě že jsme se potichu do rozumovali a měli jsme přehled o druhých. K výslechům si nás přebírali z věznice vyšetřovatelé. Nejhorší bylo, když přijeli vyšetřovatelé v civilu. To byli, s prominutím, svině

ROZHOVOR

nejhoršího kalibru. Bití pendrekem přes obličej a ledviny, to jim šlo dobře. Když už si mysleli, že vytloukli, co potřebovali, vymysleli, že tam jen ležíme, a začali nás každé ráno vozit na práci na pole. Nejdříve na žně, potom na sklizeň brambor. Samozřejmě že jsme se mohli vzdýcky nějak domluvit s ostatními zaměstnanci a poslat po nich zprávu domů. Pracovali jsme například ve Volenicích, Štěchovicích, ve Škúdrě a v Čejeticích. V Čejeticích měl ještě statek baron Dlouhoveský. Ten nás potřeboval, protože měl předepsané velké dodávky. Když jsme se pak dostali na Pankrác, rychle jsme zjistili, jak jsme se měli ve Strakonících vlastně dobře.

Pokládám si za velkou čest, že jsem právě na Borech seděl se západními letci, kteří bojovali proti Němcům v anglických letkách a které pak komunisté odsoudili, pozavírali a mučili.

■ A kdy vás tam převezli?

Ještě na podzim téhož roku, tedy roku 1949. Vyšetřování mělo směřovat ke státnímu soudu. Mučení a bití při výsleších bylo normálním jevem. Kromě toho nás ještě trestali tím, že vytáhli vězně na chodbu a jako dnes slyším: „Tri sta drepou, a čítat.“ (Překlad: Tři sta dřepů a počítat.) Hodně bachařů byli Slováci. Byla to cvičená zvířata s rudou hvězdou. Cožpak já jsem byl mladý, svobodný. Ale což ti šedesátníci, například sedření „kulaci“, ti nemohli takové týrání vydržet. Byl jsem svědkem mnoha „smrtáků“. Byli případy, kdy vězni byli doslova „udřepování“.

■ A co vlastní soud?

To byla úplná fraška. Předání k vlastnímu soudu předcházelo předvedení před hlavního vyšetřovatele, který nám dával otázky na základě už připraveného spisu a svým podpisem nás posílal před porotu. Byli nám přiděleni obhájci, ale to byli vystudovaní mladí a předem zmanipulovaní lidé, kteří dopředu věděli, že rozsudek už je potvrzen. Já a mnoho jiných jsme byli jen obyčejní lidé,

ale byli mezi námi lékaři, kněží, právníci, vojáci. S Frantou Sosíkem, který byl vystudovaný právník, jednali při soudu jako s dobyt看em. Ti, kteří měli sotva pět pohromadě, odsoudili právníka. Sosík mi ještě na cele říkal, že mohu dostat tak 12 let. Ty jsem nakonec dostal, ale měl jsem štěstí, že jsem byl odsouzen ještě před Horákovou. Pak nastalo období, kdy se odsuzovalo na 20 let, doživotí nebo provaz. Zkrátka, dělali si, co chtěli.

■ Jak dlouho jsi byl na Pankráci a kam tě potom odvezli?

Státní soud proběhl koncem listopadu 1949 a do měsíce jsem byl převezen na Bory. Tam se mnou praštili na celu, kde byli další dva vězni. Když se díváte na budovu plzeňského vězení zvenku, myslíte si, že mají vězni pěkný výhled z tak vysokých oken. Omyl. Okna jsou sice vysoká, ale také vysoko od podlahy, takže se na ně kouká do výšky. A kdyby se tam přesto nějaký vězeň vydrápal a vykoul, okamžitě by ho zahlédla venkovní stráž, a protože byla okna očíslovaná, hned by věděla, ze které cely to bylo, a nastalo by vyšetřování a tresty.

Jedlo se sice třikrát denně, ale jak. Ráno byl hrníček melty a krajíček chleba a pak brambory. Když byly ještě teplé a voňavé, tak to bylo fajn. Podávání jídla probíhalo tak, že jakmile jsme slyšeli kroky nebo chrastění klíčů, ihned jsme museli odskočit od dveří, seřadit se a čekat. Když „koukač“ otevřel okýnko ve dveřích, hodil do cely na zem 9 brambor, pro každého tři. To byl oběd. Já jsem také dostal jako trest tříměsíční poloviční stravu. Kdyby se se mnou moji spoluvězni nedělili, tak jsem to ani nepřežil.

Pokládám si za velkou čest, že jsem právě na Borech seděl se západními letci, kteří bojovali proti Němcům v anglických letkách a které pak komunisté odsoudili, pozavírali a mučili. Seznámil jsem se se štábním kapitánem Špačkem, generálem Bočkem, generálem Palichem, generálem Janouškem a generálem Fajtlem. Ten vyprávěl, jak byl sestřelen nad Francií a byl raněný. Francouzské odbojové hnutí mu pomohlo z nejhoršího a on se potom „po vlastní ose“, tj. pěšky, dostal přes Pyreneje do Španělska. Odtud potom zatelefonoval do Anglie a velitel jeho letky si pro něj do Španělska přiletěl. Nasazoval život za osvobození naší vlasti a teď byl ve vězení odsouzený na 22 let. Ostuda všech ostud. Po roce 1989 jsme se několikrát viděli na každoročních společných setkáních politických vězňů v Praze. Ještě ve vězení mi slíbil, že mi podepíše svoje dvě knihy, které napsal po válce ještě do roku 1948 a které už jsem měl koupené doma, ale už na to nedošlo.

p. Kopáčka zpovídala Ing. Marie Šulcová

FOTBALOVÝ KLUB

LÉTO 2018

Po odehrání úspěšného barážového dvojzápasu se Žákavou nastaly hráčům krátké fotbalové prázdniny, které trvaly do pátku 13. 7., kdy byla zahájena příprava na sezónu 2018/2019. Bohužel se asi hráčům zdálo volno příliš krátké, a tak

do tréninku naskočilo jen torzo týmu. Je však nutno podotknout, že oproti jaru kádr opustili Karel Hoch, Vlasta Beránek a dva hráči, Michal Jiřinec a Standa Krejčík, se rozhodují, zda budou pokračovat. Mužstvo měli doplnit někteří hráči ze sousedního Velkého Boru, kde pro tuto sezónu žádnou

soutěž nepřihlásili, ale bohužel na tréninky a poté na přípravné zápasy dorazili pouze Jirka Netušil a občas Tomáš Červený. A vzhledem k dovoleným a různým letním festivalům bylo těžké dát na přáteláky vůbec dohromady jedenáctku hráčů.

První přípravný zápas jsme sehráli v rámci Memoriálu Františka Pavlovského a Josefa Smitky a soupeř tak byl dán automaticky – TJ Pfeifer Chanovice. V tomto prestižním zápase se nám podařilo uspět a ambiciózního protivníka jsme po celkem solidním výkonu porazili vysoko 3:0. Hůře už dopadly naše dva následné duely, hrané rovněž s celky působícími v 1. B třídě. Nejdříve jsme v neděli 28. 7. prohráli v Bělčicích s místním celkem 4:5 a o týden později pak v generálce na mistrovské zápasy v Kasejovicích poměrem 1:3. Naše sestavy v těchto zápasech byly opravdu velice kombinované, ale to nelze brát jako omluvu; projev týmu byl velice špatný a s tím souvisí ne zrovna povedené výkony některých našich hráčů.

Do zahájení sezóny zbýval necelý týden, a tak se ještě na poslední chvíli začaly horečně shánět posily. Dva dny před prvním mistrovským zápasem se podařilo

získat Miroslava Duška ze Slavojce Dvorec a horečně jsme ještě usilovali o příchod našeho odchovance Martina Klase z Chanovic. Tam to sice zatím ještě nedopadlo, ale jednání stále pokračují.

V neděli 12. srpna vše odstartovalo a my jsme na domácím hřišti přivítali v malém derby tým TJ Žichovice. Utkání bylo hráno ve velkém vedru a nepřineslo zrovna pohledný fotbal. Hosté se po většinu zápasu pouze bránili a spoléhali na rychlé protiútoky a hlavně na rychlého Butnaru. My jsme měli sice více šancí než Žichovice, ale dokázali jsme proměnit pouze jedinou.

Náš soupeř dokázal z mála vytěžit maximum a skóre technickou střelou z dálky vyrovnal. Nakonec rozhodovaly penalty a ty jsme v poměru 3:5 prohráli. Ztratili jsme tak zbytečně 2 body v zápase, který jsme měli jednoznačně vyhrát.

Béčko se po sestupu do III. třídy sešlo přes léto pouze k jednomu přátelskému zápasu, a to v sobotu 4. 8., kdy se na hřišti v Rabí utkalo s Buděticemi.

V bojovném zápase se prezentovalo velmi dobrým výkonem a účastníka okresního přeboru porazilo na jeho domovském hřišti 4:3. Mistrovskou sezónu 2018/2019 začalo na domácím hřišti, když v sobotu 11. srpna přivítalo rezervu Okuly Nýrsko. Úlohu našemu mužstvu soupeř velice usnadnil, když se dostavil pouze s devíti hráči, a to převážně dorostenci. Utkání mělo jednoznačný průběh a skóre 8:0 bylo pro hosty ještě velice milosrdné. Tento zápas o kvalitě našeho týmu nic nevyověděl a první vážnou prověrkou tak bude duel v Dešenicích.

V mládežnické kategorii jsme pro letošní rok přihlásili žáky pod názvem Svěradice-Chanovice (s hráčskou podporou Sokola Pačejov) do okresního přeboru. A protože tato kategorie v OFS Klatovy v současnosti neexistuje, budou hrát pod OFS Strakonice za účasti těchto týmů: Doubravice-Sedlice, Dražejov, Žichovice, Chelčice, Střelské Hoštice, Štekeň, Volnice, Sedlec a Sousedovice. V současné době náš tým pilně trénuje a připravuje se na první mistrovský zápas, který jej čeká v sobotu 1. 9. v Doubravici. **vdv**

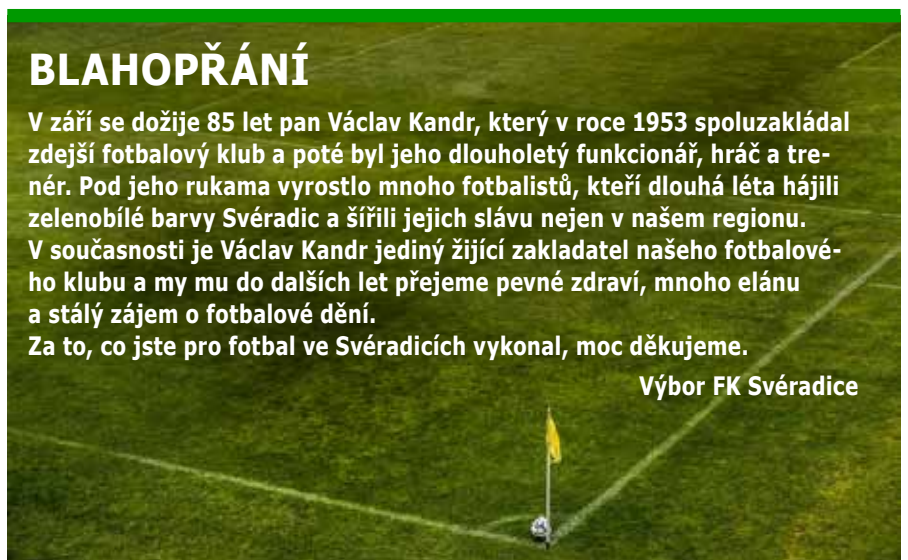

BLAHOPŘÁNÍ

V září se dožije 85 let pan Václav Kandr, který v roce 1953 spoluzakládal zdejší fotbalový klub a poté byl jeho dlouholetý funkcionář, hráč a trenér. Pod jeho rukama vyrostlo mnoho fotbalistů, kteří dlouhá léta hájili zelenobílou barvu Svěradic a šířili jejich slávu nejen v našem regionu. V současnosti je Václav Kandr jediný žijící zakladatel našeho fotbalového klubu a my mu do dalších let přejeme pevné zdraví, mnoho elánu a stálý zájem o fotbalové dění.

Za to, co jste pro fotbal ve Svěradicích vykonal, moc děkujeme.

Výbor FK Svěradice

Výmlat na zkoušku

(Vzpomínka také jubilejní, k desátému výročí vzniku Československa – věnována holkovským, Horažďovický obzor 1928, autor neznámý)

Zapomínáme, zapomínáme na ony chvíle radosti a štěstí, ve kterých před 10 lety naplnila se hodina našeho národního osvobození. Zapomínáme na tehdejší pozhnanou jednotu a svornost, s kterou jsme pozdravili v jásavém opojení svoji svobodu. Ale zapomínáme ještě více na všechny strasti, svízele, boly a útrapy, kterými jsme vykupovali svoji svobodu v jejím záblesku, ať již to byly zanikající životy a podrytá zdra-

ví našich bratří, otců na frontách, nebo všechny metly, jimiž skonávající Rakousko doma své poddané hostovalo: nucené výkupy obilí, dobytka, kovů, nucené výmlaty, prohlídky domácností vojáky, četníky, zabavování potravin na nádražích, ve vlcích, na cestách, různé náhražky potravin, rozdělení chlebenek, uhlenek, mýdlenek, fronty bledých matek, čekajících na bochníček ztuchlého, kukuřičného chleba, utahané a zmučené lidské postavy s baťohy na zádech a konvicemi v rukách a jiné a jiné neblahé a smutné zjevy, které doba válečná a poválečná s sebou nesla. Jen vzpomínejme a jistě v nás bude méně nespokojenosti s dobou dnešní.

Oživuji si dnešními řádky také jednu domácí válečnou episu před 10 lety. A řeknu hned, že nevyvolá smutku ani bolu, ač patří také do řady výše uváděných válečných metel.

Někdy v srpnu 1918 jsem obdržel od tehdejšího c. k. okresního hejtmanství ve Strakoncích rozkaz s náležitým poučením, abych provedl výmlat na zkoušku u žita a ječmene ve Velkém Boru a Holkovcích. Přišel jsem do Velkého Boru a rovnou k starostovi s ohlášením. Dobrácký starosta Zábranský mě přivítal s bohorovným klidem. Tak což, půjdeme třeba naproti k Sládkovi, tam to bude sypat.

Připravili mlátící stroj a již házeli snopky žita z perny. Optám se, co tak těmi klásky o pažení tlukou? Ale to vědí, jsou na nich pavučiny, prach, vysvětluje starosta. Vyhodili 14 snopků a dost. Namítám, dva panáky, mají přece nejméně 18 snopků. Ale kdež, povídá hlava obce, u nás děláme snopky větší, aby s tím nebylo tolik práce, a proto jich dáváme do budky jen

sedm. Stroj je v chodu, prohlížím slámu. V klasech jsou ještě zrna, povídám. To bude asi vyložený zub, ale můžeme na to něco potom přidat, nabízí se přechoťně dobrák Zábranský a jen se ušklebuje.

Šťastně jsme vymlátili a čistíme zrna na mlýnku. Nějak podezřele sypalo se mnoho zrní po straně s nečistotou a pod řešeto zadeňku. Ale neříkal jsem již ničeho a starosta se jen usmíval. Zrna jsme zvážili a podle poučení a návodu počítám. Výsledek, 2,8 q na 1 ha. To byste nesklidili skoro ani na semeno, pravím se smíchem. No, to vědí, ono je to letos z těch such špatný, ale něco můžeme přidat, ochotně starosta svoluje. Povídám, šest? Je to drobet moc, na oko se starosta zdráhá, ale napíšu to, aby oni taky obstáli. Výmlat žita byl hotov a s ječmenem jsme již okolků nedělali. Což pravím, ječmeny byly letos skutečně špatné, že? To vědí. Tak co, napíši 4,5 q, jste spokojeni? No vědí je to trochu moc, poškrábal se Zábranský za uchem, ale když myslují, napíšu to.

Dobře jsme se rozloučili a již jsem pádil do Holkovic, kde byla jiná situace. Holkovští byli mým příchodem zřejmě znepokojeni a šli na to jinak než velkobořští. To se nám bude podle toho potom vyměřovat, kolik obilí máme každý odvést? To asi, lakonicky odpovídám. Přitochí se starosta, kdo jím byl, do dnes nevím. Prosím, nejsou u toho výmlatu u nás, my už na nějaké to zrna také nebudeme koukat! Samo sebou, že mé úřední sebevědomí velmi stoupl. Ujistil jsem svojí přízni, ale o nějakém uplácení že nemůže být ani řeči. A mlátili jsme. Zvážil jsem a vypočítal. Máme tu hezkou úrodu žita, výnos z 1 ha 11,5 q. Holkovičtí stojí zaraženi. Napíšu 5,5 q, jste spokojeni? Holkovičtí si oddechli a děkovali. Výmlat ječmene dopadl jako ve Velkém Boru.

A teď přicházím k tomu, proč jsem vlastně po 10 letech vzpomínku holkovským věnoval. Minulo asi deset dní od mého úředního výkonu a úplně jsem na něj zapomněl. Bylo časně ráno, sotva svítalo a v tom mohutné zabušení na okno vyrušilo mne i ženu ze spánku. Polekán otvírám okenici. Před oknem povoz s párem koní a muž s plnovousem. Otevrou honem, ať nás četník nechytne. Poznávám holkovského rolníka, který s chvatem vysadil mi do okna 4 pytle, 1q pšenice a 1q žita a už se chystá k spěšnému odjezdu. Pro pytle si sem dojde chlapec, až půjde do školy. Chci zaplatit aspoň v maximální ceně, ale kdež. Dali jsme každý po dvou lopatkách a již bylo, co pak nám to udělá? Hýý, práskl do koní a odjel. Stáli jsme se ženou v nočním úboru nad 4 plnými pytli, jež se nám zdály být tehdy rajským zjevením. V těch Holkovcích musejí být hodní lidé, pronesla žena a já dnes dodávám: sláva holkovským před 10 lety.

Řešení mimořádných situací v distribuční soustavě – pokyny pro veřejnost

PŘIPRAVTE SE NA MIMOŘÁDNOU SITUACI

Připravte se na případné výpadky elektřiny

1. Sledujte webové stránky www.cezdistribuce.cz.
2. Dobijte svůj mobilní telefon a popř. powerbanku.
3. Připravte si přenosné svítilny a náhradní baterie, popř. svíčky.
4. Pokud vlastníte mobilní náhradní napájecí zdroj, zkontrolujte jeho stav.
5. Dotankujte pohonné hmoty (zdroj, auto apod.).
6. V případě vícedenního výpadku elektřiny budete pravděpodobně muset řešit zdroj pitné vody (balená pitná voda, připojení napájecího zdroje k čerpadlu z vrtu), zdroj tepla (dřevo do krbových kamen, spacáky), na vaření campin-gový vařič či venkovní gril. Nezapomeňte na dostatečnou zásobu pravidelně užívaných léků.
7. Jako zdroj informací lze využít přenosné rádio na baterie.

OBECNÝ POSTUP PŘI VÝPADKU ELEKTŘINY

Při výpadku elektřiny nejprve zkontrolujte, zda se přerušení dodávek elektřiny týká pouze vašeho odběrného místa, nebo i širšího okolí (např. ověřením, zda svítí sused, světlo na chodbě, jede výtah spod.) a postupujte takto:

LOKÁLNÍ VÝPADEK

(*elektřina nejde u mě doma*)

1. Zkontroluj svůj hlavní jistič přepnutím do polohy VYPNUTO/OFF a zpět do polohy ZAPNUTO/ON.
2. Ověř, zda máš zaplacené veškeré úhrady za elektřinu.

linku. Registrované uživatele informujeme o poruše prostřednictvím SMS. Při kalamitním stavu v distribuční soustavě informujeme o poruchách na www.cezdistribuce.cz, prostřednictvím médií a sociálních sítí. Během těchto plošných výpadků elektřiny nás kontaktujte v ne-

3. V případě, že zjistíš nesrovnalosti v platbách, kontaktuj svého obchodníka s elektřinou.
4. Pokud jsou platby v pořádku, kontaktuj poruchovou linku distributora.

zbytných případech, nebo pokud máte informace, které nám pomohou poruchu odstranit.

Plánované přerušení

Pro zajištění spolehlivých a bezpečných dodávek elektřiny provádíme na našem zařízení pravidelnou údržbu. Ta někdy vyžaduje krátkodobá přerušení dodávek elektřiny. Plánované přerušení je oznámeno 15 dnů předem, a to vylepením plakátů v místě přerušení dodávky elektřiny a zveřejněním informace na internetových stránkách www.cezdistribuce.cz či prostřednictvím distribučního portálu (DIP). Registrované uživatele informujeme také e-mailem.

V případě ohrožení života či majetku obyvatel kontaktujte tísňovou linku 112.

Nahlášení poruchy:

800 850 860

Budeme se ptát na:

- jméno a příjmení popř. jinou identifikaci odběrného místa
- adresu a popis místa, kde došlo k poruše
- upřesnění poruchy

PROBLÉM NENÍ V MÉM ODBĚRNÉM MÍSTĚ

Případné poruchy je možné nahlásit na naši bezplatnou kontaktní

STALO SE VE SVĚRADICÍCH...

Zajímavosti z naší kroniky

...před 60 lety – r. 1958

Zápis: „Silné krupobití toho roku (bylo zmíněno v dubnovém vydání Našich novin) poškodilo kromě úrody i střechu školní budovy, která stejně již potřebovala opravu. Celá střecha byla vyspravena a znovu naasfaltována. Státní pojišťovna uhradila 2350,90 Kč, což byl téměř celý účet za opravu školy.“

...před 55 lety – r. 1963

Zápis: „V zimě uhodily velké mrazy a bylo naměřeno až -26 °C. Půda hluboko promrzala, led byl silný až 60 cm a mělké vody byly až na dno promrzlé. V mělčinách zahynulo mnoho ryb. Byla velká bída o vodu.“

...před 50 lety – r. 1968

Události roku 1968 mapuje naše kronika pouze jedinou stránkou a o vpádu okupačních vojsk je pouze tato zmínka: „21. srpna se dostavila na území našeho státu vojska Varšavské smlouvy.“ O samotném dění v obci pak informují pouze dvě věty: „Poutová oslava se v tomto roce nekonala.“ „Pokračovalo se ve výstavbě bytové jednotky poblíž školy.“

Škoda 440 – Spartak

...před 45 lety – r. 1973

Zápis: „V současné době je živost na vesnici již na vysoké úrovni. Nasvědčuje tomu i ta skutečnost, že v obci je celkem 38 automobilů různých značek. Jsou tu Spartyk, Škoda MB, Fiat, Moskvič, Wartburg, Trabant.“

Zápis: „Měsíc červenec byl velmi deštivý. V týdnu od 23. 7. do 29. 7. byla taková zima, že se při melioračních pracích objevily u našich družstevníků i rukavice!“

...před 40 lety – r. 1978

V sobotu 8. srpna proběhly v sálu kulturního domu oslavy 25. výročí založení tělovýchovné jednoty Sokol. Zavzpomínalo se na těžké začátky a na dobu, kdy si veškerou sportovní výbavu pořizovali z vlastních prostředků, na zápasy se jezdilo na kole, později na valníku taženém traktorem apod. V tomto roce se také slavil historický postup do 1. A třídy a začínalo tak slavné období svěradické kopané. Třešničkou na dortu těchto oslav byl zápas s prvoligovou Duklou Praha, kdy se na našem hřišti objevili takoví borci jako Vízek, Samek, Gajdůšek, Macela a také mladičský Karel Jarolím.

...před 35 lety – r. 1983

Zápis: „„Voda v ceně zlata, tak by se dalo charakterizovat letní období červen – červenec. Horké dny bez deště, teplota stále nad 30 °C. Pro zemědělce pravé utrpení. Byl vydán zákaz zalévání vodou z vodojemu. ... Úsporná opatření s vodou jsou na místě. Letošní rok nás přesvědčil, že bez vody by nebyl život.“

...před 30 lety – r. 1988

Zápis: „V našem státě byla vyhlášena akce Šance pro 3 milióny – jedná se o boj proti kouření. ... Jenom ve svěradické prodejně byly prodány cigarety za více než 85 000 Kč. Největší zájem je o značku Petra (9 Kč), dále jsou to Clea (7 Kč), Sparta (14 Kč), Ex (7 Kč).“

INFORMACE – OCHRANA OSOBNÍCH ÚDAJŮ

GDPR – další byrokratická zátěž pro obce

Z Evropské unie se na nás přičítala další nesmyslná byrokratická zátěž, která se nejvíce dotýká těch malých a nejmenších obcí. Počínaje dnem 25. května 2018 začalo v celé EU platit Obecné nařízení na ochranu osobních údajů neboli GDPR (General Data Protection Regulation).

Toto nařízení míří na všechny, kteří zacházejí s osobními údaji zaměstnanců, zákazníků, klientů či dodavatelů. GDPR se dotkne všech orgánů veřejné moci a i jejich příspěvkových organizací, prostě všech, kteří za určitým účelem osobní údaje spravují a zpracovávají. Obce bez ohledu na velikost ze zákona povinně zpracovávají velké množství osobních údajů. V souvislosti se zavedením GDPR byly obce povinné provést audit osobních údajů, tedy vyhodnotit, jaké osobní údaje zpracovávají na základě zákona a jaké ne. Další povinností pak bylo, že každá obec musela zřídit funkci pověřence pro ochranu osobních údajů. Ten bude dohlížet na soulad zpracování osobních údajů s nařízením GDPR a radit správci ohledně různých skutečností spojených s ochranou osobních údajů. Pověřenec bude sloužit zároveň jako kontaktní osoba pro subjekty, které s údaji pracují, a dozorný úřad, tedy Úřad pro ochranu osobních údajů. Pokud nebude ze strany obcí alespoň snaha splnit požadavky GDPR, hrozí jim finanční sankce.

Co z toho vyplývá konkrétně pro nás? Obec zaplatila nemalou částku za provedení auditu a dále je povinna hradit stálý měsíční plat pověřence. Od data, kdy vešlo v platnost GDPR, skončily v tradiční podobě i měsíční hudební gratulace našim oslavencům, jež mají v obci více než 25 let dlouhou tradici. Od června uvádíme pouze jména oslavenců a kolika let se v daném měsíci dožijí; již nesmíme uvádět datum narození a číslo popisné. K podobnému omezení jsme museli přistoupit i při zveřejňování údajů o jubilantech v Našich novinách, kde jsme byli nuceni trochu „ořezat“ udávané informace.

Ministerstvo vnitra nám sice v předstihu zaslalo čtrnáctistránkový metodický materiál, podle

kterého bychom se měli řídit, kdyby se však všechny stanovené pokyny a nařízení měly stoprocentně dodržovat, musely by menší obce nabrat a zaplatit dalšího pracovníka, protože v klasickém obsazení (starosta + účetní) je to skoro nemyslitelné zvládnout. Buď budeme plnit tato nesmyslná nařízení na úkor klasické starosti o obec, nebo naopak budeme dělat „jen to“, co obce dělat mají, a to je starat se o to, aby obec fungovala a její občané byli spokojeni; ale obojí půjde jen těžko.

Byrokracie nebo, chcete-li lidově, „papírování“ za poslední roky přibývá raketovým tempem a současné zavedení GDPR bude pro obce, a zejména ty menší, znamenat jen další obrovské zatížení. Neustále se rozrůstající administrativa Evropské unie zaměstnává tisíce velmi dobře placených úředníků a ti, aby byli alespoň nějak užiteční, vymýšlí různé nesmysly a absurdity, které pak prostřednictvím různých komisí šíří dále do členských států. No a pak vše postupně doputuje až na ten poslední stupeň, což jsou v tomto případě obecní samosprávy, které za pomoci vlastního rozpočtu musí vše zajistit. A běda, když se tak nestane, pak přijdou na řadu sankce! A z čeho je zaplatíme? No přece z vlastního rozpočtu.

A to nevíme, co nás bude čekat v dalších letech.

BARTOLOMĚJSKÁ POUŤ

TRADIČNÍ SPOLEČENSKÁ AKCE S BOHATÝM DOPROVODNÝM PROGRAMEM

pátek 24. 8. – 18:00 hod.

ČALOUN TÝM – HEROUT TÝM

- fotbalový zápas k uctění památky dvou fotbalových legend

pátek 24. 8. – 20:00 hod.

SDRUŽENÍ POUTAVSKÝCH MUZIKANTŮ

- oblíbená horažďovická kapela se postará o dobrou večerní a noční náladu

sobota 25. 8. – 17:00 hod.

MISTROVSKÝ FOTBALOVÝ ZÁPAS

„B“ TÝM – 3. třída
FK Svěradice B – TJ Kašperské Hory

sobota 25. 8. – 21:00 hod.

POUŤOVÁ ZÁBAVA – kapela MELODION

neděle 26. 8. – 09:30 hod.

POUŤOVÁ MŠE SVATÁ

- kostelík sv. Bartoloměje

neděle 26. 8., 09:00 – 16:00 hod.

VÝSTAVA MODELY V LAHVÍCH

Pan Emanuel Hoda ze Strakonice naváže na svoji úspěšnou výstavu z roku 2016 a představí další svá nádherná díla.
- vestibul kulturního domu

neděle 26. 8. – 16:00 hod.

MISTROVSKÝ FOTBALOVÝ ZÁPAS

„A“ TÝM – 1. A třída
FK Svěradice – FK Horažďovice

DRAKIÁDA

sobota 20. října – 14:00 hodin

TRADIČNÍ SOUTĚŽNÍ KLÁNÍ V POUŠTĚNÍ DRAKŮ

které se uskuteční na tréninkovém fotbalovém hřišti.

PO SKONČENÍ AKCE BUDE VŠEM ÚČASTNÍKŮM PŘEDÁNA SLADKÁ ODMĚNA A POTÉ PROBĚHNE OPĚKÁNÍ ŠPEKÁČŮ PŘED MYSLIVNOU.

INFORMACE Z OBCE / OBECNÍHO ÚŘADU

KOMUNÁLNÍ VOLBY

V červnovém vydání našich novin jsme Vás na tomto místě informovali o blížících se komunálních volbách a zveřejnili, jak postupovat při podání kandidatury.

Dnes už známe i jména samotných kandidátů, kteří se rozhodli ucházet se o vaše hlasy a v nadcházejícím volebním období se tak z pozice zastupitelů podílet na řízení naší obce. Z právě končícího zastupitelstva se ucházejí o znovuzvolení Blanka Vlčková, Růžena Haasová, Petr Löffelman, stávající místostarosta Jaroslav Korbek a současný starosta Václav Dušek. Zároveň kandidují nové tváře, a to Ing. Andrea Cejnarová, Pavel Boček, Martin Heimlich, Tomáš Valach, Pavel Klas, Petr Němec a Jaroslav Pučil ml. Jaké bude jmenovitě složení nového zastupitelstva, budeme znát v sobotu 6. října odpoledne po sečtení hlasů všech zúčastněných voličů. Jméno starosty a jeho zástupce se pak dozvíme na ustavujícím zasedání, které proběhne v termínu podle platné metodiky Ministerstva vnitra ČR. Pak se samozřejmě dozvíte i priority a cíle, které si nové vedení obce stanoví pro nadcházející 4 roky svého úřadování.

NOVÝ PROVOZOVATEL VODOHOSPODÁŘSKÉHO MAJETKU A SMLOUVA O DODÁVCE VODY A O ODVÁDĚNÍ ODPADNÍCH VOD

Obec Svěradice si vodohospodářský majetek vybuodovala a je stále jeho vlastníkem. Po víceletém zvažování a zjiš-

ťování informací v okolních obcích změnila však provozovatele, a to zejména proto, aby byl majetek spravován v souladu s legislativou a zajištěn jeho odborný servis, modernizace a rozvoj, zvláště v této době, kdy je patrné, že zásoby vody neustále klesají.

Začátkem července dostaly všechny domácnosti prostřednictvím pošty dopis od firmy ČEVAK, a. s., která se stala od 1. 6. 2018 novým provozovatelem našeho vodohospodářského majetku. Přílohou tohoto dopisu byl i „dotazník“, který bylo nutné vyplnit a zaslat v příložené obálce zpět na adresu firmy ČEVAK. Získané údaje pak provozovatel zapracoval do smlouvy, která pak byla (popř. bude) s každým odběrným místem uzavřena. To v praxi znamená, že platba za vodu už nebude probíhat v rámci obce, ale peníze budete odesílat přímo ČEVAKU, a to způsobem, který jste si sami vybrali. V případě, že Vám ani jedna z těchto forem úhrady nevyhovuje, je možné – ale to opravdu jen v krajním případě – se domluvit na obecním úřadě a ten poradí, popřípadě převod peněz zařídí. Znovu je však nutné zopakovat – tuto možnost využijte jen a jen v krajním případě, kdy občan nezvládne platbu nabízenými způsoby (je to podobné jako s platbou elektřiny nebo ostatních služeb).

Ve zmíněném dopise jste rovněž byli informováni, že cena vodného je pro stávající období (do 31. 3. 2019) 24,00 Kč/m³ a stočného 6,00 Kč/m³. Celková platba tak bude činit 30 Kč/m³ včetně DPH. Asi se ptáte, proč platíte stočné, když se předtím nikdy neplatilo a čistírnu odpadních vod nemáme. Povinnost platit vodné a stočné nařizuje Zákon č. 274/2001 Sb. o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu. Stočné je vlastně úplatek za odvádění odpadních vod a právo na něj vzniká okamžikem vtoku odpadních vod do kanalizace. Povolení k nakládání

s odpadními vodami má obec platné do 31. 12. 2018 a v každém případě bude nezbytné čištění odpadních vod řešit. Další velmi důležitá věc je, že výše zmíněný zákon rovněž ukládá obcím nutnost vést tzv. fond obnovy, do kterého se odvádí určité procento z ceny, a to jak vodného, tak stočného. Tyto prostředky by se pak postupně měly využít na rekonstrukci a opravy vodovodního řádu, popřípadě kanalizace. Existenci tohoto fondu v obcích prověřují ministerské kontroly a v případě, že není zaveden, hrozí velice přísné sankce. Naše obec dostala začátkem července tohoto roku z Ministerstva zemědělství ČR formou dopisu upozornění (či spíše varování) na nedostatečnou tvorbu finančních prostředků na obnovu vodohospodářského majetku s tím, že bychom měli co nejdříve zjednat nápravu. Spolupráce s firmou ČEVAK zaručuje, že v této oblasti dáme vše do pořádku. O kvalitách této firmy svědčí i to, že ČEVAK dlouhodobě zajišťuje dodávky vody a odvádění odpadních vod pro více než 300 obcí a měst a má tedy dostatečné odborné a technické zázemí.

NÁDOBY NA SEPAROVANÝ ODPAD

Vzhledem k tomu, že v poslední době stávající kapacita našich kontejnerů na plasty a papír přestává být dostačující, bude nutné posílit jejich počty. V příštím roce nám firma EKO-KOM poskytne do bezúplatného pronájmu 3 nádoby o velikosti 3200 litrů, z nichž jedna bude určena na papír a dvě na plast. Nádoby budou rozmístěny na dvě skladovací místa; v provozu zůstane plocha naproti MŠ a nově bude k dispozici plocha u starého pískového nohejbalového hřiště. Ta bude vybudována během letošního podzimu.

KULTURNÍ A SPORTOVNÍ AKCE

SVĚRADICE

sobota 28. září09:00 hod. – **VÝLOV MLÝNSKÉHO RYBNÍKA**

- zajišťuje spolek Svěradická ryba

pátek 28. září15:00 hod. – **SVATOVÁCLAVSKÁ MŠE**

- kostelík sv. Bartoloměje

sobota 20. října14:00 hod. – **DRAKIÁDA – soutěžní klání v pouštění draků**

- tréninkové fotbalové hřiště

sobota 27. října14:00 hod. – **OSLAVY 100 LET ČESKOSLOVENSKÉHO STÁTU**

- návěs, kostelík, kulturní dům

CHANOVICE

sobota 1. září18:00 hod. – **M. NOSTITZ QUARTET – koncert významného hudebního tělesa**

- zámecký areál v Chanovicích

neděle 16. září**CHANOVICKÁ POUŤ** – tradiční církevní a společenská akce, taneční zábava, sportovní utkání, výstavy a další

- obec Chanovice

sobota 6. října10:00 hod. – **DEN MÍSTNÍ POTRAVINY – DEN BRAMBOR – 12. ročník potravinářského dne, hudba, ukázky řemesel**

- zámecký areál v Chanovicích, skanzen

sobota 6. října13:00 hod. – **MALÍŘÁK 2018 – vernisáž spojená s módní přehlídkou, výtvarné práce studentek ISSŽ v Plzni**

- zámecký areál v Chanovicích

HORAŽĎOVICE

pondělí 1. října**DEN SENIORŮ – vystoupí dechová hudba Otavanka a Petra Černocká**

- KD Horažďovice

sobota 13. října09:00 – 12:00 hodin – **HAVELSKÝ JARMARK – řemeslný a farmářský jarmark, kulturní program**

- Mírové náměstí v Horažďovicích

neděle 28. října**100 LET VZNIKU REPUBLIKY – pokládání věnců, kulturní program, odhalení pamětní desky**

- Mírové náměstí v Horažďovicích

NAŠE VESNICE
Svěradice

Vydává obecní úřad ve Svěradicích.

K tisku připravuje redakční rada ve složení:

šéfredaktor: Václav Dušek

redaktoři: Blanka Vlčková, Petr Löffelman

spolupráce: Ing. Andrea Cejnarová, Ph.D. (editace),

Mgr. Petr Jechort (jazyková korektura), Jindřiška Doláková,

Ing. Marie Šulcová, Václav Strolený, Josef Smitka ml.

tisk: SV, spol. s r. o., počet výtisků: 200 ks; neprodejné